

อานิสงส์
การเห็นสมณะ

การได้เห็นสมณะ เป็นมงคลอย่างยิ่ง

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๘๕

บุญเป็นคุณเครื่องแห่งความสุข และความสำเร็จทุกอย่าง ตั้งแต่สมบัติที่เป็นโลกียะ จนถึงสมบัติที่เป็นโลกุตตระ การบำเพ็ญบุญญานิการไว้ในอดีตนับภพนับชาติไม่ถ้วน ก็เพื่อเป็นเสบียงในการเดินทางข้ามห้วงทุกข์แห่งสังสารวัฏอันยาวไกลไปสู่อายตนิพพาน บุญนอกจากจะส่งผลในช่วงที่เราเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสัฏฐิภูมิ และส่งผลให้ได้สร้างบารมีอย่างสะดวกสบายแล้ว ยังจะเป็นอุปนิสัยพลวปัจจัย ให้เราได้บรรลุมรรคผลนิพพาน บรรลูลิขิตธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างง่ายดายอีกด้วย โดยเฉพาะบุญที่เกิดจากการทำใจให้บริสุทธิ์ หยุดหนึ่ง เป็นประจำสม่ำเสมอ เป็นบุญใหญ่ที่จะเป็นเหตุให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพานโดยเร็วพลัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน มงคลสูตร ว่า

“สมณานญจ ทสฺสนํ เอตมมฺจกฺลฺมตุตฺตมํ

การได้เห็นสมณะ เป็นมงคลอย่างยิ่ง”

สมณะ คือ ผู้รู้ผู้สงบ หมายถึง บรรพชิตที่ได้บำเพ็ญสมณธรรม ฝึกฝนอบรมตนเอง ให้ถึงพร้อมด้วยศีล สมาธิ ปัญญา จนกระทั่งมีกาย วาจา ใจใสสะอาดบริสุทธิ์ สงบจากบาปอกุศลทั้งปวง ดำรงตนอยู่บนเส้นทางของพระนิพพาน ผู้ที่ได้พบเห็นสมณะถือว่าได้พบเห็นสิ่งที่เป็นสิริมงคล เพราะเห็นแล้วย่อม

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๘๖

บังเกิดความเลื่อมใส อยากทำบุญกับท่านผู้เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ
บุญกุศลย่อมส่งผลให้ประสบความสุขความเจริญในชีวิต แม้จะ
โลกไปแล้ว ก็เป็นเหตุให้ได้ไปสวรรค์ และนิพพาน

*ในสมัยของพระวิปัสสิพุทธเจ้า มีสาวน้อยคนหนึ่ง เป็น
ลูกของเศรษฐีประจำเมือง ในขณะที่กำลังเล่นอยู่กับเพื่อนๆ
บริเวณหน้าบ้านตามปกติ เธอได้มองเห็นพระพุทธรูปเจ้ากำลัง
เสด็จวิณชบาต ในพระนครพันธุมดี ด้วยความที่เธอเป็นคนฉลาด
เพียงได้เห็นพระเดินผ่านหน้าบ้านก็บังเกิดความเลื่อมใส จึงตรง
เข้าไปกราบนมัสการท่านด้วยความเคารพ

ในขณะที่ทำความเคารพนั้น เธอสังเกตเห็นว่า ยังไม่มีผู้ใด
ถวายภัตตาหารเลย จึงนำเอาขนมของตนเองถวายลงในบาตร
จนเต็ม ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระพุทธรูป และการทำบุญถูก
เนื่อนาบุญในครั้งนั้น ทำให้ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
ครองความเป็นเทพนารี คือ เป็นพระมเหสีของท้าวลักกเทวราชถึง
๓๖ ครั้ง เมื่อได้อัตภาพของความเป็นมนุษย์ ได้เป็นมเหสีของ
พระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐ ครั้ง นางปรารถนาสิ่งใดก็สมหวังในทุกเรื่อง
ตลอดชีวิตของการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เธอไม่เคยตก
ไปในอบายภูมิเลย จะวนเวียนอยู่แต่ในสุคติภูมิเท่านั้น

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๘๓

เมื่อถึงภพชาติสุดท้าย ในสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา เธอได้มาเกิดในสกุลพราหมณ์ชื่อ โรหิณี ในเมืองเวสาลี เป็นหญิงผู้เป็นที่รักของหมู่ญาติยิ่งนัก ทรัพย์สมบัติในเรือนของเธอมิมากมาย วันหนึ่งเมื่อมีโอกาสดูฟังธรรมในสำนักของภิกษุ ได้ฟังเรื่องความไม่เที่ยงของสังขาร เธอตั้งใจพิจารณาธรรม และทำใจให้หยุดนิ่ง ก็สามารถทำให้รู้แจ้งเห็นแจ้งไปตามความเป็นจริง ในที่สุดก็ได้บรรลुธรรมเป็นพระโสดาบันบุคคล

เมื่อกลับมาที่บ้าน ก็ไม่ปรารถนาที่จะอยู่ครองเรือนอีกต่อไป เพราะเห็นว่า ตลอดชีวิตที่ผ่านมา นับภพนับชาติไม่ถ้วนนั้น ไม่มีอะไรเป็นแก่นสารเลย เพราะเธอเคยแสวงหาความเป็นใหญ่ทั้งมนุษย์สมบัติ และทิพยสมบัติในเทวโลก จึงมุ่งที่จะแสวงหา นิพพานสมบัติ มุ่งที่จะให้บรรลุมรรคผลนิพพาน แต่คุณพ่อของเธอไม่อนุญาต เธอก็ไม่ได้น้อยอกน้อยใจแต่อย่างใด ได้หมั่นพูดถึงคุณของความเป็นสมณะ และคุณของพระรัตนตรัยอยู่ตลอดเวลาให้คุณพ่อฟัง เพราะคุณพ่อเป็นพราหมณ์ผู้เคร่งครัดในศาสนาพิธีมาก จึงไม่ปรารถนาจะให้ลูกสาวเปลี่ยนจากศาสนาพราหมณ์ไปนับถือศาสนาพุทธ

นานวันเข้าคุณพ่อสงสัยว่าทำไมลูกสาวจึงศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัยยิ่งนัก จึงได้เอ่ยถามว่า “ลูกเอ๋ย ลูกหลับก็พูดถึงสมณะ ตื่นก็พูดถึงสมณะ กล่าวถึงแต่สมณะเท่านั้น เห็นทีลูก

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๘๘

คงอยากจะออกบวชเป็นสมณะเหลือเกิน โรหิณีเอ๋ย ลูกถวายข้าวน้ำอย่างสมบูรณ์แก่เหล่าสมณะเป็นประจำ พ่อขอถามลูกว่า เพราะเหตุไร เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก พวกสมณะไม่ชอบทำงาน เกียจคร้าน อาศัยแต่ของที่คนอื่นให้เลี้ยงชีพ เพราะเหตุไร เหล่าสมณะจึงเป็นที่รักของลูก”

ลูกสาวเมื่อได้โอกาสจึงตอบคุณพ่อไปว่า “สมณะในพระพุทธศาสนามีพระคุณต่อลูกมาก เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศของโลก ไม่มีเนื่อนาบุญอื่นยิ่งกว่า สมณะทั้งหลายรักงานสร้างบารมี เป็นผู้ปรารถนาความเพียร ไม่เกียจคร้าน ทำแต่งงานที่ประเสริฐสุด คือ งานขจัดกิเลสอาสวะ ท่านเหล่านั้นละราคะ โทสะ และโมหะได้สิ้นเชิง เพราะเหตุนั้น สมณะทั้งหลายจึงเป็นที่รักของลูก”

สมณะทั้งหลายกำจัดบาปอกุศล คือ โลภะ โทสะ โมหะ ทำแต่งงานสะอาดจึงละบาปได้หมด กายกรรมของสมณะเหล่านั้น สะอาด วจีกรรมก็สะอาด มโนกรรมก็สะอาด สมณะเหล่านั้นไร้มลทิน บริสุทธิ์ทั้งภายในทั้งภายนอกดุจสังข์และมุกดา ธรรมฝ่ายขาวก็บริบูรณ์ เพราะเหตุนั้น สมณะทั้งหลายจึงเป็นที่รักของลูก

คุณพ่อได้ยินลูกสาวกล่าวพรรณนาคุณของสมณะซึ่งไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน รู้สึกอัศจรรย์ใจเริ่มคล้อยตามคำของลูกสาว

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๘๕

จึงถามต่อไปว่า “สมณะของลูกมีคุณอะไรอีก” ลูกสาวบอกพ่อว่า “สมณะของลูกเป็นพหูสูต สดับมาก ทรงธรรมเป็นพระอริยะ เป็นอยู่โดยธรรม มีจิตเป็นอารมณ์เดียว มีสติ ย่อมแสดงอรรถ และธรรม ไม่พูดเรื่องไร้สาระ สมณะเหล่านั้นพูดด้วยปัญญา ไม่ฟุ้งซ่าน รู้ที่สุดทุกข์ สมณะเหล่านั้นหลีกเลี่ยงจากหมู่บ้านใดไป ก็ไม่เหลียวดูอย่างกังวลในหมู่บ้านนั้น ไม่มีอาลัย”

“สมณะเหล่านั้น ไม่เก็บสะสมข้าวไว้ในยุ้งฉาง ไม่เก็บไว้ในหม้อ แสวงหาโดยชอบ มีอาชีพบริสุทธิ์ ไม่ยินดีในเงินทอง ยังชีวิตให้เป็นไปด้วยปัจจัยที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ไม่มีกังวล ทำนบวชมาจากสกุลต่างกัน ชนบทต่างกัน แต่ก็รักซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกัน เหมือนชาวโลกทั่วไป”

คุณพ่อถามว่า “โรหิณีลูกพ่อ ลูกมีความเชื่อ และมีความเคารพอย่างแรงกล้าในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ลูกเกิดมาในสกุลเพื่อประโยชน์แก่พวกเราโดยแท้ ลูกรู้จักพระรัตนตรัยดีว่า เป็นบุญเขตอันเยี่ยม สมณะเหล่านั้นคงจะรับทักษิณาทานของเราบ้างนะลูก เพราะว่าบุญคือบุญที่ตั้งไว้ในสมณะเหล่านั้น คงจักมีผลไพบูลย์แก่พวกเราเป็นแน่”

เมื่อลูกสาวเห็นว่าคุณพ่อมีศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เธอจึงแนะนำให้พ่อแม่นิมนต์พระพุทธเจ้า พร้อมด้วยหมู่ภิกษุ

อานิสงส์การเห็นสมณะ

๓๕๐

สงฆ์มาฉันภัตตาหารที่บ้าน พ่อก็ทำตามแล้วได้ขอลงพระพุทธรูปเจ้าพระธรรม และพระสงฆ์เป็นสรณะ จากนั้นเธอก็ขออนุญาตออกบวช เนื่องจากสั่งสมบุญไว้มาก บวชได้ไม่นานนัก ได้บรรลอรหัตตผลพร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณ ๔ เป็นพระอรหันตเถรีผู้มีฤทธิ์มีเดชมีอานุภาพมาก

เราจะเห็นว่า อานิสงส์ที่เกิดจากการเห็นสมณะนั้น ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เลย พระพุทธรูปองค์นี้ได้ตรัสว่าเป็นมงคล ซึ่งจะนำความสุขความเจริญมาให้ เพียงแค่เห็นท่านแล้ว ทำจิตให้เสื่อมใสบุญก็บังเกิดขึ้นอย่างมากมายมหาศาล ถ้าหมั่นเข้าไปหาไปฟังธรรมจากท่าน หมั่นบำรุงท่านด้วยจตุปัจจัย และประพฤติธรรมตามที่ท่านสอน บุญใหญ่จะยิ่งบังเกิดขึ้นมากมายทับทวี หากหมั่นทำใจให้หยุดนิ่ง ยิ่งจะทำให้เราได้เข้าไปพบกับสมณะที่แท้จริงภายใน คือพระธรรมกาย ที่เป็นพระแท้ในตัว หากเราปรารถนาอยากพบสิ่งที่เป็นมงคล ที่เป็นที่พักที่ระลึกของเราได้ตลอดไป ก็ต้องอาศัยใจที่หยุดนิ่งอย่างเดียวเท่านั้น หยุดใจให้ถูกส่วน จึงจะได้พบกับสมณะแท้ที่เรียกว่า สมณานนฺจทสฺสนิ เอตมมฺงฺคฺลมุตฺตมํ การได้เห็นสมณะเป็นมงคลอย่างยิ่ง ดังนั้นให้ทุกท่านหมั่นทำใจให้หยุดนิ่งจนกว่าจะเข้าถึงสมณะภายใน คือ พระธรรมกายกันทุกๆ คน